

ב"ל (חיפה) 942-04-09 - מרדכי אביגזר נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 942-04-09 - מרדכי אביגזר נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 942-04-09

מרדכי אביגזר

ע"י ב"כ - עו"ד בלאל סויטאת

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ הלשכה המשפטית

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[23.01.2013]

כב' השופט נוהאד חסן

נציג ציבור (עובדים) גב' עדה וולקן

נציג ציבור (מעבידים) מר צביקה ויינשטוק

פסק דין

1. זוהי תביעה להכיר בליקויים בהם לקה התובע בגבו בתאריך 23.9.08 כ"תאונת עבודה", לאור החלטתו של הנתבע לדחות את תביעת התובע לתשלום דמי פגיעה עקב תאונה בעבודה כמשמעותה בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995 (להלן - "החוק").

2. ביום 2.3.09, תביעת התובע, נדחתה על ידי הנתבע, וכפי שנמקה זאת פקידת התביעות בהחלטתה: "...מעיון בפרטי תביעתך ובמסמכים שצורפו אליה לא מצאתי כי בתאריך 23/09/2008 אירע לך אירוע תאונתי כלשהו במהלך עבודתך.

לא שוכנעתי כי נפגעת במועד ובנסיבות המתוארות על ידך, עפ"י העדויות בתיקך ואישורים שצורפו, ביום המוצהר לא שהיית בעבודה בשטח, אלא השתתפת בהרצאה בנושא בטיחות"

3. התובע, יליד שנת 1978. בזמנים הרלוונטיים לתביעה, עבד התובע בחברת "סלע אחזקות" (להלן - החברה/המעסיקה). לגרסתו, בבוקר יום 23.9.08 בעת שהתכופף על מנת להרים מיטת פיגום מברזל ביחד עם חברו, חש לפתע כאב חד וחזק בגבו ובצווארו ולא יכל להמשיך בעבודתו, לכן הפסיק את עבודתו וישב לנוח, ועובד אחר הגיע להחליפו בעבודה.

4. התובע מבקש להכיר באירוע מיום 23.9.08 כפגיעה בעבודה, שבה נגרם לו לטענתו נזק לצווארו ולגבו.

להלן עיקר טענות הצדדים:

5. לטענת התובע יש לקבל את גרסתו אשר מתיישבת עם האמור במסמכים השונים אשר הוגשו מטעמו לרבות: טופס התביעה אשר הוגש לנתבע, כתב התביעה בתיק דנן, טופס בל 250 אשר הנפיק לו המעביד, גרסתו בהודעה לחוקר המוסד ותיעוד דבריו במסמכים הרפואיים. כמו כן העד מטעמו אשר היה עד לקרות אירוע התאונה, תמך וחיזק את גרסתו.

6. מנגד טוען הנתבע, כי העדר רישום של האירוע הנטען בתיקו הרפואי של התובע סמוך למועד התאונה הנטען, מעורר סימן שאלה בדבר אמינות גרסתו, המשך עבודתו עד ליום 31.10.08 למעט ימים בודדים בהם שהה בחופשת מחלה, העדר דיווח למעסיק בסמוך לאירוע הנטען, טענת התובע לכאבים שפקדו אותו בגבו ובצווארו לאחר שהתכופף להרים מיטת פיגום ברזל, לעומת התיעוד הרפואי הראשון בו יש התייחסות לפגיעה בגבו של התובע עקב הרמת שקי חול. כל אלה מביא למסקנה שהתובע לא הוכיח כי ארעה לו תאונת עבודה ביום 23.9.08. דיון והכרעה:

7. סעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי, מגדיר תאונת עבודה כדלקמן:
"תאונה שאירעה תוך כדי עבודתו ועקב עבודתו אצל מעבידו או מטעמו...".

8. בעניין פגיעות בגב נפסק כי:

"על מנת שפגיעה בגב תחשב כתאונה בעבודה יש להוכיח כי במהלך העבודה אירע דבר מה שבגינו "נתפס" הגב או שפקדו את המבוטח כאבים עזים שמנעו ממנו להמשיך לעבוד." (ראה, דב"ע נו/0-288 אורי עמר - המוסד לביטוח לאומי(לא פורסם)).

מהו אותו "דבר מה"?:

נפסק בדב"ע נא/0-205 המוסד לביטוח לאומי נ' שחאדה סעיד (פד"ע כד מעמ' 222):

"ניסיון החיים לימד את בית-הדין שהכרה בפגיעה בעמוד השדרה כתאונת עבודה, תלויה בעיקר בשאלה האם הוכח שבמהלך העבודה אירע משהו שבגינו 'נתפס' גבו של המבוטח, או שפקדוהו לפתע כאבים עזים שמנעו ממנו להמשיך לעבוד. ביסודם של דברים עומדת שאלת אמינות גרסתו של התובע."

9. בטופס התביעה אשר הוגש ב- 23.11.08 (נ/2), הצהיר התובע כי התאונה ארעה באתר: "שגיא 2000 א.ת. מגדל העמק", וחברו לעבודה דוד אלג'ריסי נכח בעת אירוע התאונה הנטענת. יצוין כי ביום הפגיעה הנטען, השתתף התובע ביחד עם חבריו לעבודה- בהדרכה של עבודה בגובה אשר התקיים במגדל העמק על יד חברת "שגיא" שירות וייעוץ תעבורתי". בחלוף כחודש ימים, ב- 21.12.08, סיפר התובע לחוקר הנתבע (נ/3), כי התאונה ארעה ב- "אזור תעשייה אלון תבור ליד עפולה".

התובע סיפר לחוקר הנתבע על אופן קרות אירוע התאונה הנטען על ידו, לדבריו (עמ' 2 משורה 4 להודעה): "... באותו היום בחודש 9/08 הגענו כרגיל לשם והתחלנו לפרוק את מיטות הפיגום שכל מיטה שקלה בערך 25-30 ק"ג זאת מיטה של 2 מטר על חצי מטר שבנויה מברזל עבה. כל מיטה הורמה ע"י 2 אנשים בד"כ, באותו יום אני זוכר שמו עם דוד אלג'ריסי התכופפתי כדי להרים מיטה מהרצפה אחרי שכבר הרמנו בערך 35 מיטות ואז תוך כדי כך שאני הופך את המיטה כדי להכין אותה להרמה פתאום בתוך שניה אחת הרגשתי פתאום כאב בצוואר הכאב היה כמו מכה בצוואר ומיד אמרתי לדוד אלג'ריסי שאני מרגיש שהצוואר נתפס לי .

התיישבתי והפסקתי לרגע את העבודה

וראיתי שאני מסתדר והמשכנו עוד 10 דקות עבודה ובגלל שהיו לי בכל זאת כאבים בצוואר סיימנו את העבודה ואמרתי למנהל העבודה מיקי שאני לא מרגיש טוב ועדיין לא הבנתי מה קורה איתי. מנהל העבודה איתו שוחחתי הוא מיקי, הגעתי הביתה התקלחתי ואכלתי ובערב בערך בשעה 20.00 הרגשתי שהכאב מתגבר ולכן התקשרתי לרופאה שלי בקופת חולים ואמרתי לה מה אני מרגיש והסברתי לה מה קרה לי"

10. בכל מקרה בו נטען כי אירוע תאונתי גרם לפגיעה ולנזק שבגינם נתבעים דמי פגיעה, יש להוכיח כי קיים קשר סיבתי בין האירוע לבין העבודה וכי הנזק אכן נגרם בעטייה של העבודה ולא בעטים של גורמים אחרים שאינם קשורים לעבודה. לעניין הקשר הסיבתי צריך שיהיה גורם מסוים בעבודה שניתן לאתרו בזמן ובמקום (דב"ע לה/0-60 דוד יצחקי נ' המוסד פד"ע ז 332; דב"ע מח/0-50 המוסד לביטוח לאומי נ' מלכה ויקטור פד"ע כ 284; דב"ע לז/0-59 המוסד נ' חיים קמינסקי פד"ע י 253; דב"ע מא/0-73 בנימין דומב נ' המוסד פד"ע יב 351)

11. אחד הסימנים לקרות התאונה הוא אנמנזה. בהוכחת האירוע יש לייחס משקל רב לאנמנזה ורישומי בית החולים, מתוך ידיעה, שהיא פרי ניסיון, שרישומים אלה מהימנים ומדויקים, שכן יש להניח כי אדם הפונה לטיפול רפואי ימסור את העובדות הנכונות על מנת לזכות בטיפול נכון. (דב"ע נו/0-559 אקטע שלומי נ. המל"ל(לא פורסם); דב"ע מב/0-160 אבו ערב עלי נ. המל"ל, פד"ע טו 281, דב"ע מט/0-93 המל"ל נ. הירשהורן, פד"ע כ' 349). כמו כן נפסק בהקשר זה כי יש לייחס משקל להעדר התייחסות לרקע התאונה על ידי המבוטח בבואו לקבל טיפול, ובהעדר התייחסות כאמור אין פירושו תמיד אי קיום אירוע תאונתי. הדבר תלוי בנסיבות ובראיות האחרות המוגשות לבית הדין והתרשמותו מהן (דב"ע נד/0-37 ציון גירת נ' המוסד לביטוח לאומי (לא פורסם)).

12. לגרסת התובע כפי שהובעה בפני חוקר הנתבע, ב-23.9.08 לאחר שהגיע לביתו בערך בשעה 20.00 חש שהכאב בצווארו התגבר ולכן התקשר לרופאה שלו בקופת חולים וסיפר לה על תחושותיו ולדבריו "הסברתי לה מה קרה לי", על פי גרסה זו, יש לתמוה על כך שהתובע לא סיפר לרופאה על כך שהכאבים בצוואר ובגב החלו להופיע במהלך העבודה, או בשעה הרים משא כבד, והדבר מקבל משנה תוקף במיוחד כאשר התובע מתאר כאבים עזים שפקדו אותו אשר גרמו לו להפסיק את עבודתו ולנוח. בתיעוד הרפואי מאותו היום (נ/7), נרשם שהתובע התלונן על הופעת "כאבים בנקודה מסוימת בצוואר עם הקרנה לידיים, שולל הפרעות תחושה או ירידה בכוח גס בידיים או ברגליים. ידוע על פריצת דיסק בעברו", במיוחד בשל העובדה שהתובע סבל בעברו מפריצת דיסק, חזקה עליו שהיה מספר לרופא שלו על מקור הכאב אשר פקד אותו באופן פתאומי בגב ובצוואר על מנת לקבל את הטיפול הרפואי הנכון אשר ייתן מזור לכאביו.

התובע פנה לקבלת טיפול רפואי גם ב-5.10.08, עיון בתיעוד הרפואי ממועד זה, מגלה, כי התובע התלונן בפני ד"ר וישנפולסקי טטיאנה "מזה שבועיים כאבים בע"ש צווארי קורנים לשתי הידיים, רדימות בידיים. ללא סיפור חבלה. אין כוח לעשות דברים שעשה קודם, עובד כפועל כללי-עבודה פיסית קשה. ידוע על פריצת דיסקים בע"ש מותני." עניינו הרואות, כי התובע סיפר לרופאיו על כך שהוא עובד עבודה פיזית קשה, אך אינו מייחס את הכאבים מלפני שבועיים לאירוע של הרמת משא כבד בעבודה אשר גרם לבוא הכאבים. יש להניח שאם היה מספר דבריו היו נרשמים. בתיעוד הרפואי מיום - 17.10.08, נרשם בכרטיסו הרפואי של התובע, כי הוא מבצע "עבודה פיזית קשה הקשורה גם בהרמת משאות ... לא הצליח לקבל עבודה קלה יותר באותו העסק, מודאג. ... הכאב בצוואר תחתון החל לפני כ- . שבי" שוב, נראה שהתובע מספר לרופאיו על הקושי בעבודה בשל כאבי הגב והצוואר, אך אינו קושר את מקור הכאבים מלפני שלושה שבועות לאירוע בעבודה. כמו גם בפנייתו לקבלת טיפול רפואי ב- 23.10.08 .

13. זאת ועוד, בחלוף חודש ימים, ביום 23.10.08, שוב פנה התובע לד"ר חרבוש כמאל והתלונן בפניו: "עדיין כאבים בגב תחתון שמקרין לשתי הרגלים... מופנה לאורטופד מחר". שוב אין כל אזכור לתלונות מצד התובע על החמרה במצבו לאחר חבלה או נפילה במסגרת העבודה.

14. רק ביום 6.11.08, בחלוף למעלה מחודש, כאשר פנה התובע שוב לקבל טיפול רפואי, לראשונה טען בפני רופאיו כי הכאבים בצווארו ובגב החלו במהלך הרמת משא כבד בעבודה, בכרטיסו הרפואי מאותו היום נרשם כי "בשל אי הכרת הנהלים נטל ח.מ. (חופשת מחלה-הוספה שלנו, נ.ח) ולא ציין במפורש שמדובר בתאונת עבודה. עובד בחברת "סלע החזקות" כעובד כללי מזה 3 שנים. מבקש לעדכן את הדיווח ולציין שמדובר בתאונת עבודה. ...לפני כשנה פריצת דיסק בעמוד שדרה מותני אשר גם אירעה גם היא תוך כדי עבודתו, ולא דווחה כתאונת עבודה בשל אי הכרת הנהלים..."

15. במסגרת עדותו, התובע לא זכר שפנה לרופא באותו יום שטוען שנפגע ב-23.9.08 (עמ' 7 משורה 28 לפ'), וגם לא ידע להסביר מדוע לא סיפר לרופאים שהכאבים בצוואר ובגב החלו בעבודה תוך כדי התכופפות לשם הרמת פגיון. התובע נשאל האם הודיע לבני דנינו- מנהל החברה שנפגע במהלך העבודה, והתובע חזר על גרסתו כי דיווח רק למנהל העבודה מיקי זואשנין על פגיעתו עוד באותו היום והסביר "באם באותו יום מנהל העבודה יודע שנפצעתי, כי הודעתי לו על כך, ואני יושב בבית, מן הראוי שחסר למנהל העבודה כוח אדם, היה עליו לדווח על זה לבעלים" (עמ' 9 משורה 29 לפ').

ראשית, התובע נמנע מלזמן לעדות את מיקי מנהלו, שיתכן ועדותו הייתה מסייעת ותומכת בגרסתו שהרי עליו הנטל להוכיח את תביעתו.

שנית, גרסת התובע איננה מתיישבת עם הראיות שהובאו בפנינו, לפיהן ביום האירוע הנטען, מיד ובסמוך לאחר הפגיעה הנטענת, התובע הלך ביחד עם חבריו לעבודה, להדרכה של -עבודה בגבהים-, אשר החלה בסביבות השעה 8.30-9.00, המדובר בהדרכה פיזית במסגרתה נדרשים המשתלמים לחגור ריתמה על מותניהם ועולים על סולמות לגובה, (ראה עדותו של קצין הבטיחות בעבודה- עמ' 16 משורה 21 לפ') התובע השתתף בהדרכה, ולא נטען ואף לא הוכח כי היה מוגבל ונבצר ממנו להשתתף בהדרכה בשל הכאבים שפקדו אותו בגבו או בצווארו, או שנזקק לטיפול רפואי, גם יום למחרת האירוע הנטען, התובע לא נעדר מהעבודה ולא קיבל תעודות רפואיות לנפגע בעבודה לתקופה שבסמוך לאחר האירוע, לפיכך לא ברורה תמיהת התובע לכך שמנהלו מיקי לא דיווח למנהלים על היעדרותו בשל הפגיעה בעבודה, שהרי הוא לא נעדר מהעבודה, מה גם שהתובע בעצמו לא ייחס את היעדרותו בחלוף שבועיים מאז האירוע הנטען- 6 עד 8 באוקטובר 2008, ו- 22-24 לאוקטובר 2008, לפגיעה שארעה לו בעבודה, ורק לאחר מכן ב- 6.11.08 הוצאה לתובע תעודה ראשונה לנפגע בעבודה.

בהקשר זה נציין, כי במסגרת הודעה לחוקר הנתבע (נ/3) לא סיפר התובע כי לאחר שחש בגבו ונח מעט, הוא השתתף בהדרכה פעילה של עבודה בגובה, ולמעשה לא הלך לביתו מיד לאחר שנח כפי שעולה מדבריו לחוקר. 16. יש לזכור כי, בית הדין נוטה לייחס משקל מיוחד לאנמנזה הרפואית הראשונה, שם מוסר החולה את האמת, בבואו לקבל את הטיפול הרפואי המתאים, כפי שנקבע בעב"ל 368/99 שלמה יצחק - המוסד לביטוח לאומי, עבודה ארצי כרך לג(53) 31:

"...אכן, יש מקום להעניק משקל ראייתי לרישומים הרפואיים, בהיותם רישומים אובייקטיביים, הנערכים בזמן אמת, הנערכים על ידי איש מקצוע שאין לו עניין במשמעות המשפטית של הרישום או בתוצאתו. חזקה על רופא שהרישום הרפואי שהוא עורך משקף אל נכון לא רק את הטיפול הרפואי שהעניק לחולה אלא גם את תלונותיו של החולה ואת הרקע הרפואי המהווה בסיס לטיפול הרפואי..."

17. כאשר מדובר בפגיעות גב הפסיקה מחמירה יותר בנוגע לרמת ההוכחה הנדרשת, נפסק כי: "ידיעת דיינים היא, כי אחוז גדול של האוכלוסייה בגיל העבודה סובל מכאבי גב. יש לדרוש אפוא שהמבוטח יביא הוכחה ברורה לכך, שכאבי הגב קשורים לאירוע שקרה בעבודה. אחד מן היסודות להוכחה כזאת הוא, הודעה מיידית לרופא, כי המבוטח סובל מכאבי גב והם הופיעו בעת בצוע פעולה בעבודה."

18. לאחר ששקלנו את מכלול הראיות, לרבות המסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי הצדדים, את עדותו של התובע והעד מטעמו, והעדים מטעם הנתבע, ולאחר ששקלנו את טענות באי כח הצדדים בסיכומיהם - הגענו לכלל מסקנה שלא עלה בידי התובע להוכיח כי הפגיעה בגבו נגרמה עקב אירוע תאונה בעבודה מיום 23.9.08.

19. התביעה נדחת- ללא צו להוצאות.

20. לצדדים הזכות לערער על פס"ד זה, לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 30 ימים ממועד קבלת פסה"ד זה. ניתן היום, יב בשבט תשע"ב, 23 ינואר 2013 בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.